

DUVAN

FRANCISKANBRÖDERNA T.O.R.

*Tertius Ordo Regularis Sancti Francisci
de Paenitentia*

INFÖR HÖSTEN 2021

*Varför var d.h. Franciskus
så övertygande?
... Till eftertanke.*

Känner man inte till de egentliga historiska fakta om Franciskus av Assisis liv kanske man tror, att hans märkliga gåva att

övertyga människor var en nådegåva från Gud, som han fick vid sin omvändelse, men det tycks inte ha förhållit sig så. När han jobbade i sin fars tyg-och-klädaffär var han en otroligt begåvad försäljare. Hans mycket tilltalande personlighet och förmåga att härma allt aristokratiskt, tala och sjunga franska, övertyga kunder om att de absolut måste ha det som han ville sälja och de knappt hade råd till.

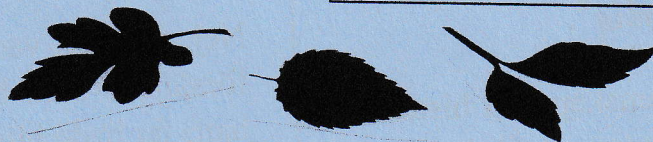
Närmar sig nu Covid-19 "pandemin" sitt slut? Eller ligger fler svåra prövningar i framtiden? Vad som än har hänt eller kommer att hända i Kyrkan och världen kan vi inte klara oss själva eller gästhuset utan era böner, almosor och gåvor, och praktisk hjälp.

**Vi tackar Er!
Vi tackar Gud!**

SWISH 1 236 382 949

Till Franciskusgården.

Pietro Bernadone, Franciskus far, försåg honom, med obegränsade summor pengar för att han skulle kunna umgås med det kottteri av unga, aristokratiska män som samlades till kvällsfester med mindre noggranna kvinnor och sedan satte igång med allt slags upptåg inklusive dansen, "farandole" (*farandoule, farandolo*), som likt en kedja, slingrade sig genom torg, gator och gränder och i nattens mörker kunde sluta i ohämmat könsumgänge, vilket Kyrkan fördömde vilket kan ha varit avgörande i Franciskus rigorositet angående umgänge med kvinnor efter sin omvändelse. Franciskus var ju en av de främsta "tripudianti".

Nåja, Franciskus pengar, generositet och personlighet gjorde honom välkommen, fastän han inte var adlig, men ville vara det. Likaså hans smak i mat och musik, hans förmåga att tala och sjunga franska, hans vackra röst. Han sades var inte en riktigt snygg karl, inte reslig, utan kort, men hans livliga och uttrycksfulla ögon och några fina drag gav honom en "charm" som fängslade alla, både män och kvinnor. Han var helt hemma bland de fina grabbarna. Han var levnadsglad, men aldrig vulgär. Å andra sidan, var han inte religiös. Troende och respektfull var han och inspirerad av "riddar-idealet", som han såg som sin enda väg in i överklassen, men, som sagt, inte religiös. Han utropades jämt som ungdomarnas "kung", och blev *dominus* vid varje kalas, och ledde festiviteterna med den "baton" som han fick i handen.

Franciskus' begåvning var "naturlig".

Den som anser att vetenskap och historisk forskning måste göras utan att riktigt räkna

med Gud som en verklighet, utan att förstå honom som en skapare och en aktör i historien, ja, som den som har huvudrollen, måste mer eller mindre dra slutsatsen, att eftersom Franciskus misslyckades att bli ridare och inte kunde bli adelsman, så hade han begripliga anledningar att bli försäljare i en annan "bransch" och marknadsföra religion i stället för tyger.

Men Gud är inte bara en idé eller en hypotes som kan locka människor i vissa kulturer, som den medeltida italienska. Guds kallelse kan mycket väl leda till ett nytt bruk av "naturliga gåvor" som utrustning i stället för en häpnadsväckande "nådegåva", något nytt, men man blir inte ett helgon genom att byta yrke.

Däremot kan ett misslyckande enligt Guds försyn spela en positiv roll i en omvändelse. Kanske omfattade Guds plan att Franciskus inte skulle få någon robust hälsa från början – att han hade dragningskraft men inte fysisk styrka. I varje fall vet vi inget om huruvida han ägnade sig åt någon motsvarighet till styrke-träning, tornerspel, förmågan att hantera vapen, eller något annat än att se prydlig ut på en häst. Var han bara fåfång? Konstigt nog är det inte så sällan som Gud använder våra defekter när han vill omvända oss, och han vill omvända var och en av oss.

Kanske var Franciskus en bedrägare?

Det har funnits religiösa sådana!

Alla tror inte på Katolska Kyrkans helgonförklaringar.

Nej, men det var inte så att Franciskus som försäljare bara bytte ut de världsliga ting hans far hade blivit så rik på mot religionen. Hans liv, ja, hela han omdanades. I stället

för att umgås med sitt gäng av "play-boys", drogs han till tiggare, och även till spetälska, vilka han förut avskydde och räddades för, och höll näsan för när han kände deras stank. Han nästan vägrade att ta i pengar, som hans far tidigare hade försett honom med. Han som var extrovert *par excellens* gömde sig i mörkret i grottorna och begrundade sina synder, och sedan började han reparera en förfallen kyrka i ensamhet och förberedde sig för att leva som eremit.

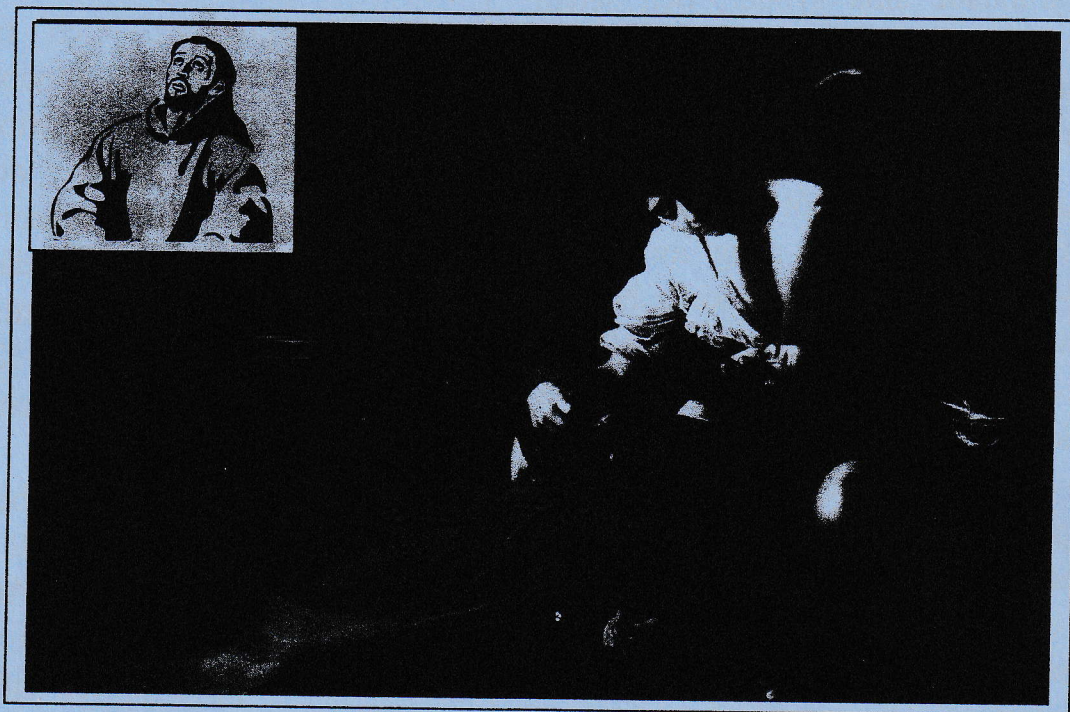
Men några "bröder" anslöt sig till honom – också från hans gamla gäng av "play-boys" – och folk slutade att kalla honom *pazzo*, vilket betyder "galen" – DÅREN. Med påvens tillstånd började han förkunna omvändelsens nödvändighet. Men varför var han så övertygande? Han hade inte en tanke på någon politisk reform. Han kritiserade inte Kyrkan, fastän den var korrupt och ett stort antal ämbetsbärare var omoraliska. Franciskus var inte någon proto-protestant. Han sympatiserade inte med någon sekt (heresi) utanför Katolska Kyrkan. Han hade inte några panteistiska tankegångar, vilket hade varit helt anakronistisk. Tanken att han var en "hippie" före sin tid är skrattretande. Han var en renlärig, italiensk katolik som hade gått genom en omskakande omvändelse.

Vad omfattade då denna omvändelse om man inte försöker reducera den till fysisk sjukdom och psykologi?

Att ett helgon påverkas av sin egen psykologi och eventuellt av psykisk sjukdom, av sin historiska situation, sin kultur, samhällets politiska struktur m.m. är givetvis självklart. Och tron på Gud behöver inte heller innebära att man tillskriver allt till nya uppenbarelser, fastän kristen tro omfattar också "privat uppenbarelse". Men det som gjorde d.h. Franciskus så övertygande, då han talade till människor, var hans personliga erfarenhet av Gud, av hans Son Jesus Kristus, av den Helige Andes ingjutande, och sin frälsning, som han förmedlade med sin entusiasmerande personlighet, vilken en gång hade gjort honom till en fantastisk försäljare och party-fixare. Att han inte var intellektuell, inte hade några nya idéer eller retoriska knep, är nästan självklart. Hans teknik speglades i den bön han bad: MIN GUD OCH MITT ALLT. Han gjorde Gud till sitt allt.

Broder Franciskus och "Broder Asna", sin kropp.

Som sagt i det föregående var d.h. Franciskus' hälsa inte robust från början, inte ens då han var barn eller ungdom. Under hans första äventyr som "riddare" i Assisis konflikt med Spoleto hamnade han i fängelse. Många kamraters död var säkert knäckande psykiskt och han blev fysiskt sjuk. Fastän han uppmuntrade andra i fängelset, blev han själv sjuk och när han blev friköpt av sin far var hans konvalescens långvarig och spelade nog en avgörande roll i hans framtida omvändelse trots att han gjorde ett annat försök att bli riddare och att återvända till sitt liv som kalas-kille med inget mer än njutning som huvudsyfte i livet.

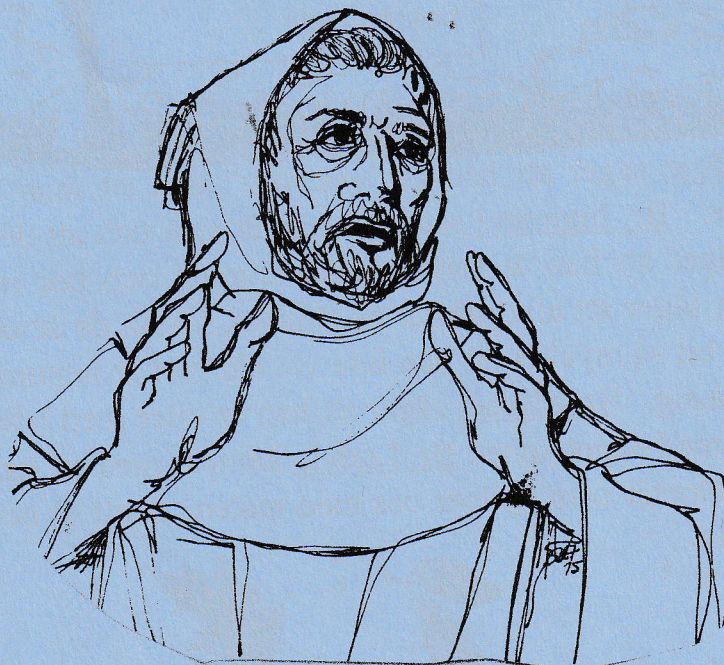
Det är fullt möjligt att Franciskus fick malaria. Hans förmåga att smälta mat försämrades också och vi skulle kanske kunna säga att han hade post-traumatisk stress. Han säger själv att han alltid var mer eller mindre sjuk efter sin omvändelse, men under de perioder då han var starkare och kände sig bättre, fastade han och spåkte kroppen.

Att Gud kallar sjuka människor och väcker förundran i dem är givetvis inte förvånansvärt, men väl att ett sådant helgon skulle bli känt som exceptionellt GLATT. Det ligger dock nära till hands att vi idag drar slutsatsen att Franciskus

hade underliga tankar i sitt huvud som resultat av hans svårartade sjukdomar. Människor upplevde dock honom som helt äkta och gladare än de som levde enligt "världens" föredömen. Fastän han hade blivit nästan blind efter sin missionsresa till Orienten, skrev han *Solsången*, ett poetiskt mästerverk om Guds förhållande till naturen, och således om vårt förhållande till naturen i Gud. Han ändrade inte ens sitt lov till Broder Eld trots rädsla för läkarnas kauterisering av hans kinder och panna som väntade, utan sjung: "*Lovad vare Broder Eld [...] som lyser upp mörkret för oss och är skön, munter, stark, och mäktig*".

Att helgonet stigmatiserades, d.v.s. erhöll Kristi sårmärken på sin egen kropp, blev tecknet för honom att hans offer var välbehaglig inför Gud, och att nådens verk som innebar hans frälsning hade fullbordats i honom av den korsfäste och uppståndne Frälsaren.

Att Franciskus var så övertygande för människor, hängde ihop med att han inte var en kontemplativ broder vars mystiska erfarenheter var fördold för världen. Han talade ständigt om Gud för andra – om frälsningen i Kristus, och den Helige Andes vägledning, och om dygderna. Han hade ju en naturlig förmåga att övertala människor, ja, men det var inte främst hur han talade, utan vad han talade om, som var avgörande. Han talade inte som en kyrko-byråkrat, en prelat, en ordens-rekryterare eller som en församlingspräst, som hade lätt att snacka med grabbarna och bli accepterad som en lika-sinnad. Inte heller som en psykolog, en socialarbetare eller en politisk aktivist, ty de hade ännu inte uppfunnits. Han talade om evig frälsning och det var uppenbart att han hade personlig kunskap om detta, och en personlig bekantskap med Gud. Ett av hans främsta citat var: "*Du kommer inte att hitta vad du söker i böcker.*" Franciskus tänkte säkert inte på den Heliga Skrift när han sade så, utan på teologiska studier som bedrivs utan själens ihärdiga och oförställda bön, den bön som verkligen öppnar sig för Gud och är redo att lyda honom...

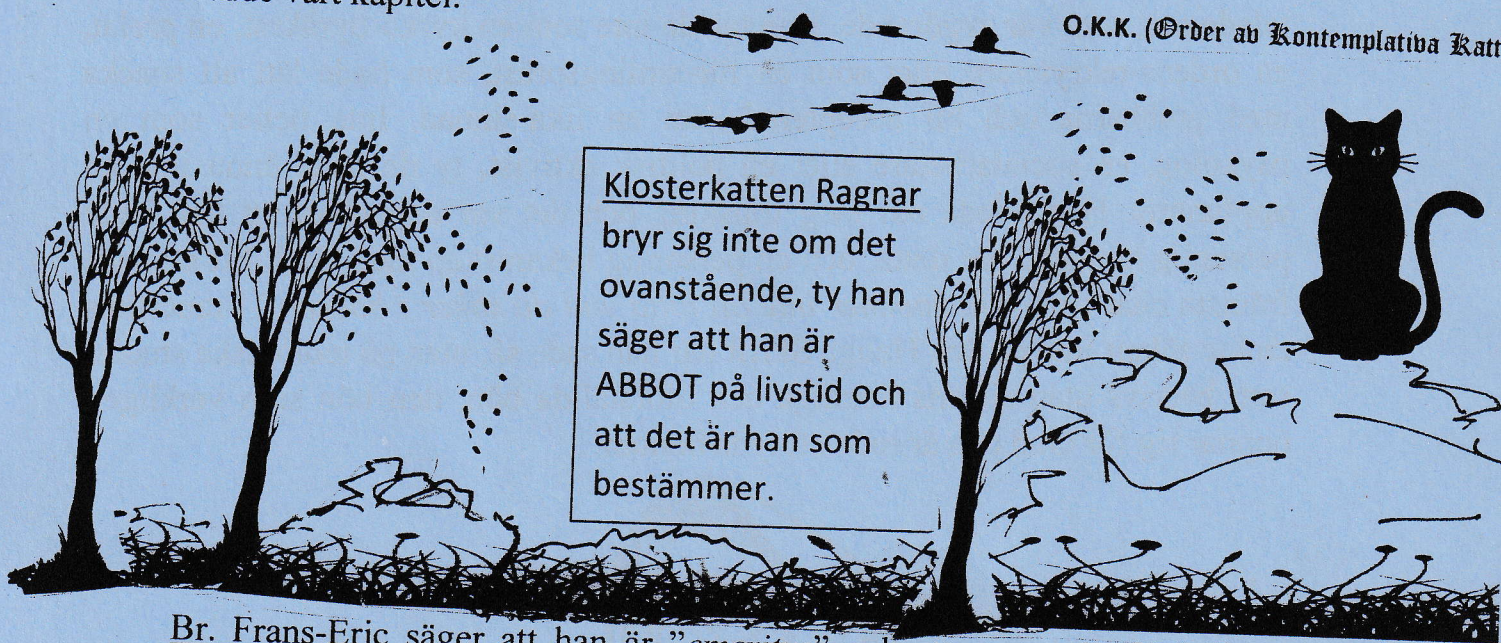

... hos oss på klostret

Broder Ludvig har blivit utnämnd till föreståndare för oss T.O.R Franciskaner i Sverige och har således ansvar för Franciskusgården. Den andra stora nyheten är att Br. Ludvig och Br. Markus har blivit prästvigda och vi hoppas att "Covid-19 – Pandemin" snart går över, så att vi alla kan engagera oss till fullo i en återgång till Franciskusgårdens alla aktiviteter, och att nya initiativ snart blir möjliga. Brödernas prästvigning genom Kardinal Anders Arborelius O.C.D. var den 7 augusti i Kristus Konungens Kyrka med en magnifik kör, underbart orgelspel, och en fantastisk eftersamling utomhus, som inte lämnade något att önska. Ett stort "TACK" till alla som medverkade samt till Fader Amando Cano T.O.R., vår Generalminister, som med Fader Seraphim Beshoners T.O.R. assistans, ledde vårt kapitel.

O.K.K. (Order av Kontemplativa Katte

Klosterkatten Ragnar
bryr sig inte om det
ovanstående, ty han
säger att han är
ABBOT på livstid och
att det är han som
bestämmer.

Br. Frans-Eric säger att han är "emeritus" och att man måste vara snäll mot pensionärer. Br. Ingmund säger att han är sjuk och att de sjuka har privilegier. Br. Joel säger att han är fortfarande i träning och bör inte få svåra uppdrag. Br. Markus säger att alla präster är jämlika, fastän de är olika. Br. Stefan säger att han kör bil så mycket att han inte vet när han är hemma för att kunna ta nya uppgifter på sig. Br. Mikael säger att han är efter med bokföringen och får inte distraheras med något annat. Br. Ludvig kämpar med att balansera. Det är väl att vi har en volontär som hjälper oss med maten, så att vi och gästerna slipper att ständigt fasta.

